

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecătorii- Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui

Frunza Ion xxxxx, născut la xxxxx,
originar mun. xxxxx, str. xxxxx, ap. xxxxxx,
domiciliat în mun. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.03.2017 – 20.12.2019;

Instanța de apel: 20.01.2020 – 12.08.2020;

Instanța de recurs: 28.09.2020 – 20.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 20 decembrie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Frunza Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

2. În sentința, prima instanță a constatat că Frunza Ion, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, a săvârșit o faptă prejudiciabilă în următoarele circumstanțe:

La 18 februarie 2016, în rezultatul efectuării unei percheziții autorizate, la domiciliul lui Frunza Ion, situat în mun xxxxx, au fost depistate și ridicate 3 file din staniol cu substanțe lipicioase de culoare cafenie în interior și două pachetele din polietilenă de tip „zip lock” cu depuneri de substanță cafenie pe pereții interiori, asemănătoare cu heroina.

Drept urmare, în urma supunerii obiectelor ridicate, în cadrul percheziției menționate, unei expertize chimice, conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-946 din 03.03.2016 s-a stabilit că: „Substanța lipicioasă de culoare cafenie din 3 (trei) file de staniol (1,737g, 134g, 1,189g) și pe pereții interiori a două pachetele din polietilenă de tip „zip lock” deteriorată transparentă (depuneri neesențiale de substanță de culoare cafenie-închis-0,035g și 0,022g), reprezintă heroină - substanță narcotică, neutilizată în scopuri medicale. Masa totală a substanței narcotice heroină constituie 2,117 g (1,737g+0,134g+0,189g+0,035g+0,022g).” Heroina, în cantitatea menționată, conform prevederilor Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

Acțiunile lui Frunza Ion au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea drogurilor săvârșită în proporții mari, cu utilizarea de drogurilor a căror circulație în scopuri medicale este interzisă.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Rusu Olesea, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Frunza Ion să fie condamnat în art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice, pe un termen de 3 (trei) ani.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a menționat că prima instanță greșit i-a aplicat inculpatului Frunza Ion pedeapsa prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, or constatând prin sentință vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, instanța de fond urma a ține cont, la stabilirea pedepsei, de toate circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului, și anume că la moment nu era implicat în activitate stabilă și utilă societății, că infracțiunea de care este învinuit este din categoria celor mai puțin grave, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Indică, că pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și din partea altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020 apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul Frunza Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

Concomitent, instanța de apel a menționat, că la stabilirea pedepsei inculpatului Frunza Ion, instanța de fond a respectat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal, a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod penal, s-a căit sincer de cele comise, astfel justificat a considerat necesar aplicarea în privința lui Frunza Ion a unei pedepsei penale sub formă de închisoare cu aplicarea art. 90 din Codul penal.

4.2. Prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, a fost corectată eroarea materială evidentă din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, prin înlocuirea sintagmei „Decizia motivate va fi pronunțată public la 14 septembrie 2020, orele 14.00” cu sintagma „ Decizia motivată va fi pronunțată public la 21 august 2020, orele 14.00”.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitărilor sale, recurentul, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a menționat că cuantumul pedepsei numite inculpatului Frunza Ion dar și modalitatea de executare a pedepsei închisorii aleasă de către instanța de fond în privința respectivului nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta săvârșită dar și impactul social al ei.

Precizează acuzarea, că ținând cont de raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, în cauza inculpatului Frunza Ion nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea, or, personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei bune conduite, care ar fi permis instanțelor de fond și apel de a da dovadă de clemență în privința respectivului.

Consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului Frunza Ion cu suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) Codul penal, care este o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, este prea blândă și contrară prevederilor art.61 din Codul penal, astfel

nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui cât și din partea altor persoane.

Relevă, că la stabilirea pedepsei, instanțele de fond și apel nu au dat deplină eficiență prevederilor art.61 Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau când* 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal lărgit conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul penal relevă, că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material,

ținând cont de prevederile art. art. 61, 75-77, 84, 87, 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a conchis, că vinovăția inculpatului Frunza Ion este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art. 217 alin. (3) lit. c) Cod penal, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare de pînă la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Totodată, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe privind stabilirea unor noi limite de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului, în baza cărora i-a fost stabilită inculpatului Frunza Ion, pentru infracțiunea comisă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, o pedeapsă definitivă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe un termen de probațiune de 2 ani.

În practica judiciară constantă a fost statuat, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel corect a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia au luat în considerație, că Frunza Ion și-a recunoscut vina și se căiește

sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Subsecvent, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;

- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de faptul că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, săvârșită din intenție, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, că inculpatul Frunza Ion a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, anterior a fost condamnat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, în contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul penal lărgit consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale.

Relevant, la caz, Colegiul penal lărgit constată și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Subsidiar, Colegiul lărgit subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul menținerii aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii

echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui *Frunza xxxxx*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 mai 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion

O p i n i e   s e p a r a ț ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe **Frunza xxxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din **20 aprilie 2021**, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău – Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în cauza penală în privința lui **Frunza xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar urma a fi admis sub aspectul individualizării pedepsei, în partea excluderii art.90 Cod penal, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020 și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării art.90 Cod penal.

Consider, că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, cauza fiind soluționată în ordinea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, personalitatea inculpatului, însă soluția instanței de fond, menținută prin Decizia instanței de apel în partea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal o consider eronată, fiind de acord cu argumentele recurentului.

Sunt solidară cu argumentele recurentului, precum că instanțele de fond n-au luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, ținând cont de rolul și comportamentul acestuia în timpul și după la comiterea infracțiunii și consecințele acesteia.

Or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, în baza cărora instanța de judecată a redus pedeapsa, în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, în lipsa altor circumstanțe atenuante și în prezența unor circumstanțe care confirmă că personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, nu pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, inculpatul Frunza Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit.c) din Codul penal, *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea drogurilor săvârșită în proporții mari, cu utilizarea de drogurilor a căror circulație în scopuri medicale este interzisă.*

Aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de fond urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere penală, antecedentul penal fiind stins, și anume că la moment nu era implicat în activitate stabilă și utilă societății, precum și de faptul că traficul ilicit de substanțe narcotice și consumul abuziv de droguri este problema majoră a societății, care și menține tendințele de influență negativă atât asupra situației infracționale, cât și asupra sănătății publice.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnațiilor, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 august 2020, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art.90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Frunza Ion.

Judecător

Cobzac Elena